

Arrest

nr. 273 717 van 7 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 23 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE BLOCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Ghanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Manso Nkwanta. Na de scheiding van uw ouders verhuisde u met uw vader naar Guma Takwa. U verhuisde in 2005 naar Kidei, in Kumasi en later ging u naar Sepe om daar uw beroep als kapster te leren. Op uw leerplek leerde u A. A. kennen, ze was een klant. Na enkele maanden nodigde A. u bij haar thuis uit, om daar haar haren te doen. U had een gesprek met haar, en ze vertelde dat ze u leuk vond. Op die dag bent u een relatie begonnen met A., u was toen bijna 17 jaar oud. Jullie hadden ongeveer drie jaar een relatie, toen jullie betrapt werden door uw huisbaas. De huisbaas sloeg alarm en lichtte de lokale chieft van Sepe in. De chieft lichtte de chieft van uw thuisdorp, M. N., in. U belde uw moeder om hulp, en vertelde haar ook dat u lesbisch was. Uw moeder was zeer ongelukkig, maar ze kwam u helpen met enkele ouderen van het dorp.

U moest een wit schaap geven, drie hanen, en 2000 Ghanese cedis. U werd met het bloed van het schaap gezuiverd.

Na de problemen voelde u zich bedreigd. De chieft en de huurbaas lieten niet toe dat u daar bleef wonen. U verbleef een tijdje samen met A., maar jullie gingen dan weer apart wonen. U ging naar Nfantse New Town om uw opleiding verder af te werken. Na uw opleiding zorgde A. er voor dat u uw eigen zaak kon openen in Awanaga in 2010, toen u 23 jaar oud was. In 2020 kwam uw partner A. naar uw salon om haar nagels te doen. Jullie zoenden, maar werden betrapt toen er iemand binnen kwam. De menigte kwam, en verwoestte uw salon. U rende weg van die plaats, en sindsdien ontving u enkel nog klanten thuis, of ging u op huisbezoek.

In 2021 werd het gebouw waar u woonde overvallen. U moest uw geld afgeven, en u werd verkracht door de overvallers. Nadat de overvallers vertrokken, deed de huisbaas, samen met de huurders, een klacht bij de politie. Na de verkrachting werd u zwanger. U probeerde enkele keren om abortus te plegen, maar met steun van uw moeder en stiefvader bracht u toch uw zoon ter wereld in de achtste maand van 2021. Sindsdien heeft uw stiefvader uw zoon geadopteerd. Uw broers en zussen contacteerden u in de maand van oktober 2021 om te vragen naar uw gezondheid en die van uw zoon. Na uw bevalling ging u naar uw partner, omstreeks eind november 2021, om haar thuis te bezoeken. Toen u vertrok, ze wuifde u uit, werden jullie aangevallen. Sindsdien hoorde u niets meer van haar, u weet niet of ze vermoord is of zich ook verstopte.

In februari 2022 was u op weg naar een klant om te werken, in de buurt van Aboabo. U werd op uw rug geslagen, en toen u omdraaide werd u nogmaals geslagen. U werd beschuldigd van het feit dat u een vloek bracht naar het land. Een auto stopte, en de persoon in de auto nam u mee. Dit was E.. U vertelde haar over de problemen, en zij hielp u door u onder te brengen in Nampong Paakoso. E. hielp u aan een vals paspoort en met haar hulp kon u het land verlaten. Op 8 maart 2022 kwam u aan op Brussels Airport Zaventem, waar u tegengehouden werd vanwege uw vals paspoort en vals visum. U was op doorreis naar Duitsland. U diende een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u een attest van littekens neer.

B. Motivering

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS oordeelt dat u er niet in slaagde geloofwaardig te maken dat u uw land verliet vanwege een gegronde vrees voor vervolging ten gevolge van uw lesbische geaardheid, daar u er niet in geslaagd bent om uw lesbische geaardheid geloofwaardig te maken.

Ten eerste wijst het CGVS op het feit dat u bijzonder laattijdig was in uw vlucht uit Ghana, ondanks de vele problemen die u beweerdelijk zou hebben gehad ten gevolge van uw seksuele oriëntatie en uw relatie met A. A.. U begon een relatie met A. toen u zeventien jaar oud was, wat dan ongeveer in 2007 was. Deze relatie duurde tot de verdwijning van A., november 2021. Gedurende deze periode bent u meermaals aangevallen vanwege uw geaardheid, en bent u meermaals betrapt met A.. Telkens met zware gevolgen, waarin u gewond raakte.

U bleef echter steeds in Kumasi wonen, ondanks alle dreigingen. Zo werd u een keer beweerdelijk al bijna gedood, doordat de huisbaas de lokale chieft inlichtte, en de koning uw dood zou bevelen. U was u dus wel degelijk bewust van het gevaar dat zich stelde ten aanzien van u, maar u handelde hier echter niet naar. U bleef ter plaatse. U was beweerdelijk ook nooit van plan om met A. het land te verlaten, ook al hadden jullie veelvuldig, ernstige problemen (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 18). Dat u enerzijds beweerde dat u zoveel problemen had omtrent uw seksuele geaardheid, doorheen vele jaren, maar nooit eerder Kumasi, of Ghana, verlaten hebt, staat haaks op de geloofwaardigheid van deze beweerde problemen.

Ten tweede wijst het CGVS op uw gebrekkige verklaringen omtrent uw ontdekking van uw seksuele oriëntatie, van het feit dat u lesbisch bent. U beweerde zich enkel aangetrokken te voelen tot vrouwen. Gevraagd naar hoe u beseftte dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen, legde u summier uit dat dat kwam door hoe u A. leerde kennen, hoe ze u aanraakte en hoe ze u gelukkig maakte (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 13). Deze gewaarwording, door de omgang met A., kon u verder ook weinig duiden. U legde uit dat u de kapster van A. was, en dat ze u bij haar thuis had uitgenodigd (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 13). Voordien zagen jullie elkaar al vijf keer, maar sporadisch, enkel in de verhouding tussen kapper en klant. Het is dan des te opmerkelijker, dat A. bij de vijfde ontmoeting, u al meteen het voorstel deed om een relatie te beginnen (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 14). U legde uit dat jullie eerst begonnen te spreken over haar situatie, ze had immers stress op het werk, en jullie spraken over deze stressvolle situatie (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 13). Gevraagd naar waarom A. dan stress had op het werk, kon u dat echter niet meer vertellen. Dit is niet doorleefd. Dus waar u enerzijds zei dat A. en u spraken over haar stressvolle situatie, verklaarde u achteraf dan weer dat ze dan weer niet vertelde over haar stressvolle situatie (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 14). **U bleef dus vaag, en ook tegenstrijdig, over een dergelijke cruciaal moment in jullie relatie, met name het begin van jullie relatie.**

U werd dan verder bevraagd over die dag, die het begin van jullie relatie betekende (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 14). A. zou voorgesteld hebben om een relatie te hebben, ze zei dat ze van u hield. Gevraagd wat u daarvan vond, legde u uit dat u bang was en dat het raar was om een vrouw het te horen zeggen (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 14). U gaf echter geen verklaring over hoe u die gevoelens van angst omgezet hebt, en waarom u dan meteen instemde met de relatie op die dag. **U was immers bang omdat u hoorde dat het een zonde was, het is dan niet geloofwaardig dat u meteen overtuigd bent om in een relatie te stappen doordat A. het beloofde om het geheim te houden** (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 14). Immers, het element van de zonde was hiermee nog niet weerlegd. U werd hierop gewezen, en u legde uit dat u alsnog overtuigd was doordat ze zei dat u er van zou genieten, en dat de zonde niet gekend zou zijn door anderen. Wederom, u gaat wel heel gemakkelijk over uw gevoelens die u had, dat u hoorde dat het een zonde was. Uw verklaringen hieromtrent zijn weinig aannemelijk en tonen van weinig doorleefde ervaring. Het is immers binnen de Ghanese samenleving, waarvan u zelf ook al zei dat ze openlijk vijandig is ten aanzien van homoseksualiteit, dat deze gebeurtenissen moeten gekaderd worden. Jullie spraken blijkbaar ook niet meer over het verdere verloop van de situatie, enkel over dat u het fijn vond en dan over het werk. **Dat u niet op geloofwaardige wijze verklaringen kan afleggen over uw ontdekkingen van uw homoseksuele geaardheid, en het begin van uw relatie, is nefast voor de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie in het algemeen.**

Met betrekking tot het verdere verloop van uw relatie, en dan voornamelijk met betrekking tot de veelvuldige problemen ten gevolge van deze relatie, legde u ook niet-geloofwaardige verklaringen af. Na drie jaar in een relatie te zijn geweest met A., werden jullie een eerste keer betrappt door de huisbaas, terwijl A. in uw huis was. Deze gebeurtenissen zijn ook van belang, gezien het ook het moment is waarop u beweerdelijk uw moeder inlichtte over uw seksuele oriëntatie (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 16). U zou uw moeder hebben ingelicht nadat u haar hulp inschakelde voor de problemen met de chieft en de huisbaas (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 16). Deze ouderen zouden dan bereid zijn geweest om in uw voordeel te pleiten, met betrekking tot de zogenaamde 'schanddaad' (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 6). Het is ten zeerste opmerkelijk dat de ene set ouderen, met name de chieft van Sepe, bereid zijn om u te laten vermoorden omwille van uw seksuele oriëntatie, maar dat de ouderen van de regio van uw moeder dan weer wel bereid zijn om u te verdedigen. Het is dan ook belangrijk dat u kan verklaren hoe het kwam, dat uw moeder en de ouderen u alsnog kwamen verdedigen. U legde immers uit dat de ouderen het nooit accepteerden, dat ze u beledigden. U hebt er echter geen idee van hoe uw moeder het regelde, en u kon het ook niet aan haar vragen omdat u zogenaamd haar liefde verloren had (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p.

6). U hebt echter nog vele jaren contact met haar gehad, en dus ook veelvuldig de kans om meer te weten te komen over de omstandigheden van uw beweerdde vrijlating uit het paleis van de chieft, en hoe de ouderen u hielpen. Het is te meer opmerkelijk dat de ouderen, die door uw moeder geregeld werden, verder ook in de naam van A. zouden gepleit hebben, ook al kwam zij helemaal niet van die regio (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 7). U beweerdde nog dat A. ook haar eigen (onsuccesvolle) delegatie had die in haar naam sprak, maar u kon dan weer niet uitleggen uit wie haar delegatie bestond. Tot slot legde u ook weinig doorleefde verklaringen af over wat u allemaal deed nadat u vrijgelaten werd uit het paleis, waar u beweerdde drie dagen vastgehouden werd. U werd tot vier maal toe aangespoord om te vertellen over uw vrijlating, en wat u de rest van de dag deed (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 8). Uiteindelijk legde u enkel nog uit dat u door de menigte heen naar huis wandelde. **Ook wat betreft deze eerste betrapting, slaagde u er niet in om de verdere gebeurtenissen errond geloofwaardig te maken.**

Hieromtrent is er een ander element dat niet geloofwaardig is in uw verhaal. Zo verklaarde u dat u terug ging wonen voor ongeveer twee weken in het huis dat u huurde van de huisbaas die u in eerste instantie, na de betreffende betrapting, was gaan aangeven bij de lokale chieft. Hij was dus de oorzaak van al uw problemen. **Dat deze man u dan terug in uw huis liet wonen, is volstrekt niet geloofwaardig.** U legde wel uit dat hij u meteen een uitzettingsbevel gaf, maar dat u er wettelijk gezien nog drie maanden zou mogen blijven wonen (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 9). Het is niet aannemelijk dat u eerst uitlegde dat uw huisbaas u aangaf bij de chieft, wat een traditie is die buiten de wet staat, maar dat hij dan wel ineens gebonden zou zijn door de wet en u niet uit het huis zou zetten voor de zogenaamde 'schanddaad' die u beweerdde in dat huis begaan had. Hiermee geconfronteerd legde u uit dat u hem gesmeekt had, en dat hij blijkbaar dan wel toegegeven had om u te laten blijven. Dit is tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen dat hij u aangaf bij de chieft, en u zogenaamd niet meer in zijn huis wilde hebben.

Wat betreft deze beweerdde betraptingen, werd u ook bevraagd over de handelingen die u deed om uw relatie verborgen te houden (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 15). U legde uit dat jullie besloten om het geheim te houden, en het aan niemand te vertellen. Nogmaals aangemoedigd om hier meer over te vertellen nadat u al een keer betrappt was, legde u uit dat u enkele manieren had om meer discreet te zijn. Gevraagd wat deze manieren waren, vermeldde u enkel opnieuw de manieren die u voor de eerste betrapting al toepaste (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 10). Nogmaals bevraagd welke extra maatregelen u nam, was dat u zou weglopen als er nogmaals een betrapting zou gebeuren. Uw verklaringen getuigden niet van een doorleefde beleving, van bewuste gesmede strategieën om een nieuwe betrapting te vermijden. U verklaarde nog dat jullie geen vrienden hadden, maar dat hadden jullie voordien ook al niet. **Ook wat betreft dus de vermeende strategieën die u allemaal probeerde om uw seksuele oriëntatie en uw relatie met A. geheim te houden, waren uw verklaringen vaag en oppervlakkig. Ze getuigden weinig van een doorleefde beleving.**

Deze strategieën in het achterhoofd genomen, is het ook merkwaardig dat jullie beweerdde opnieuw betrappt werden in 2020, en deze maal op een zeer publieke plaats, in uw kapsalon. Gevraagd hoe het kwam dat A. u plots een kus gaf, kon u dat eigenlijk niet verklaren. U werd er op gewezen dat u eerder nog verklaarde verschillende manieren te hanteren om niet nogmaals betrappt te worden, waaronder enkel op een veilige manier intiem te zijn. U kon enkel verklaren dat het op dat moment een zaak was van liefde en gevoelens. Het is echter een groot risico om te nemen, voor het raam, in uw salon. Een dergelijk groot risico is niet aannemelijk gezien wat u beweerdde al te hebben meegemaakt (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 11). Verder kon u ook niet meer verduidelijken wie de vrouw was die jullie betrapte, noch waarom ze het plan had om jullie te betrappen. U kon ook geen personen noemen die betrokken waren in het vernielen van uw salon. Ook wat betreft de navolging van het incident, kon u niet echt verduidelijken welk effect het had op jullie relatie, noch wat u gedaan hebt om verder uw situatie te verbeteren. U legde enkel uit dat u vanaf dan van thuis uit begon te werken.

Ook wat betreft uw toekomstplannen met betrekking tot A., legde u enkele verschillende verklaringen af. U werd gevraagd wat uw plannen waren, en u legde uit dat jullie samen wilden wonen in jullie eigen plaats, en goede zaken wilde voeren (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 18). Jullie hadden nooit het plan om het land te verlaten. Echter wanneer u gevraagd werd over de visa informatie, waaruit bleek dat u zowel in 2019 als in 2021 een visum aanvraag, bleek dat u toch al wel eens het land wilde verlaten. Wanneer u hierover gevraagd werd, legde u uit dat u dat deed omdat u lastig gevallen werd omdat u lesbisch was (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 18). Waar u eerst dus nog verklaarde dat u van plan was om samen een leven op te bouwen in Ghana, verklaarde u vervolgens dat u het land wilde verlaten vanwege de pesterijen.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u nogmaals bevraagd over de toekomstplannen die u had met A. (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 11). U herhaalde uw plannen om samen een vrolijke toekomst op te bouwen, en gelukkig te leven. Gevraagd om uw toekomstvisie meer concreet te maken, legde u uit dat jullie bezig waren met een huis te kopen, jullie hadden de grond al gekocht. Twee vrouwen die samen woonden, gebeurde niet echt in de gemeenschap. U gebruikte dan ook een 'frontman' om dat stuk grond in jullie plaats aan te schaffen. Gevraagd hoe u jullie samenwonen in de toekomst zou verklaren, had u daar eigenlijk geen antwoord op. U had er zelfs nog nooit over nagedacht (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 14). **Het is niet geloofwaardig dat u, na alles wat u beweerdelijk meemaakte, in de Ghanese maatschappij, niet verder zou nagedacht hebben over de mogelijke vragen die gesteld zouden worden wanneer u zou gaan samen wonen met uw partner.** Al zeker niet, gezien u al actief zou bezig zijn geweest met het aanschaffen van een huis samen.

In uw dossier zijn er twee verschillende, geweigerde, visumaanvragen aanwezig, een eerste geweigerde visumaanvraag dateerde van december 2019, om naar Zwitserland te gaan. **Een andere aanvraag werd gedaan op 12 oktober 2021, bij de Nederlandse ambassade. Dit was ongeveer drie dagen voor de geboorte van uw zoon, die naar uw verklaringen op 15 oktober 2021 geboren was (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 19).** U verklaarde dat uw zoon te vroeg geboren was, maar om op 12 oktober 2021, wanneer u hoogzwanger was, nog een visumaanvraag te doen voor de periode van 28 oktober 2021 tot 12 december 2021, is op zijn minst opmerkelijk. Dit is des te meer zo, gezien u nergens in uw verklaringen sprak over uw plannen om in die periode te reizen, u werd nochtans uitvoerig bevraagd over de periode van uw zwangerschap en wat u toen deed, wat uw plannen waren. Geconfronteerd met deze visumaanvraag, legde u uit dat A. hielp om dit te regelen met een man, maar dat de aanvraag zeer lang duurde (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 20). U zou samen met A. het visum aangevraagd hebben. Echter, u werd er op gewezen dat de naam van A. niet vermeld stond in de groep van reizigers op het visum. U kreeg de visuminformatie te zien, en toen voegde u post factum nog toe dat de naam O.S.B., A. zou zijn. Dit is echter een aanpassing na het zien van de visumlijst, en er kan weinig waarde aan gehecht worden. Geconfronteerd met het feit dat u nooit over deze plannen vertelde, en al zeker niet in de context van uw zwangerschap, legde u enkel uit dat u niet gevraagd werd over uw reisplannen (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 20). Uw visumaanvraag en uw beweerde stadium van uw zwangerschap zijn echter niet te verenigen. U was immers beweerdelijk hoogzwanger op dat moment, wat reizen al moeilijk maakt. Daarenboven werden u genoeg kansen gegeven om ook nog te verklaren dat u in de periode van uw bevalling, en dicht bij de verdwijning van uw partner, ook nog van plan was om op reis te gaan. Klaarblijkelijk zonder uw partner ook nog. Uw verklaringen zijn strijdig met de beschikbare informatie en ondermijnen de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen in de laatste maanden voor uw vertrek, volledig.

Wat betreft uw partner, was u ten slotte ook bijzonder passief in uw onderzoek naar haar beweerde verdwijning. Eind november 2021 zou u uw partner bezocht hebben. Nadat jullie naar buiten gingen samen, was er opeens een menigte mensen die jullie begonnen te slaan. Daar zou u ook een verwonding hebben opgelopen. Sindsdien hebt u er geen idee van wat er met A. is gebeurd. U werd gevraagd wat u hebt gedaan om te achterhalen wat er met A. gebeurde (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 16). U legde uit dat u probeerde naar haar huis terug te keren, maar dat u het niet deed omdat u niet durfde. U zou haar enkele keren gebeld hebben maar ze nam niet op. U belde ook haar klanten op. Gevraagd of u nog andere dingen deed, legde u uit dat u een keer een taxichauffeur vroeg om naar haar huis te gaan, maar hij vond haar huis niet (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 17). Daar hield het echter op wat betreft de daden die u stelde om uw partner met wie u veertien jaar samen was op te sporen. Zo hebt u niemand anders meer gevraagd dan de taxichauffeur om naar haar huis te gaan. U gaf geen aannemelijke verklaring waarom u dat niet deed. Ten tweede hebt u ook nooit haar familie gecontacteerd om te vragen of zij wisten waar A. was. U verklaarde dat u niet wist wat hun nummer was. U was echter nog maanden in het land, u had hen al eens ontmoet, u wist waar ze woonden. Dat u niet meer moeite deed om A. op deze manier te vinden, is niet geloofwaardig. Verder ging u ook nooit naar de politie voor informatie, noch hoorde u bij ziekenhuizen langs om te horen of ze daar was (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 17).

Na de aanval op u en uw partner in 2021, bent u verder ook niet verhuisd. Gevraagd naar waarom u niet verhuisd bent, legde u uit dat jullie al ver van elkaar woonden. De aanval had niets te maken met de plaats waar u woonde. U hebt er echter geen idee van hoe het komt dat er opeens een menigte voor A. haar deur stond. Het kon dus evengoed u overkomen, aan uw huis. U veranderde toen uw uitleg, en verklaarde dat u er aan gedacht had, maar dat u geen geld had om te verhuizen.

Gedurende uw verklaringen, schiep u ook geen duidelijkheid over wie er al dan niet op de hoogte was van uw seksuele geaardheid. U legde immers verklaringen af dat iedereen u haatte, dat iedereen vond dat u een schande was. Anderzijds, kon u niet duiden wie er van uw klanten op de hoogte was, u bleef steeds erg vaag over de mensen van de regio (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 5). Hetzelfde geldt voor de leden van de kerk waartoe u behoorde. U werd gevraagd wie er van de kerk op de hoogte was van uw seksuele oriëntatie, maar dat zou niemand zijn. Het is niet geloofwaardig dat enerzijds, u op onverwachte momenten, te pas en te onpas, door een menigte opgewacht werd vanwege uw geaardheid, maar de mensen in uw omgeving hier blijkbaar nooit van op de hoogte zijn. U werd hier ook mee geconfronteerd, en u legde uit dat u ver van uw werk woonde, en dat u niet opviel in de kerk (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 5). Ten eerste wijst het CGVS er op dat al deze gebeurtenissen zich nog afspeelden in Kumasi, en hoewel het een grote stad is, is het wel nog steeds maar één stad waar u verbleef. Daarenboven, u was vaak betrap, u was vaak aangevallen door 'vreemden die op de hoogte waren'. Dat uw klanten, uw mede-kerkgangers dit dan niet wisten, is weinig aannemelijk.

Ook uw verklaringen met betrekking tot uw geloof en uw beweerde seksuele geaardheid schoten dermate tekort. Uw eerste kennismaking met het feit dat vrouwen relaties hadden met vrouwen, was toen u het hoorde in de kerk (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 13). U hoorde de priester vertellen over Sodom en Gomora, en het Laatste Oordeel. Het is dus duidelijk dat het binnen uw geloofsgemeenschap zeker niet aanvaard werd dat iemand lesbisch is. Gevraagd welk effect dat op u had, wanneer de priester dat zei, legde u uit dat u er niet verder over nadacht. U ervaarde het immers dat het gewoon was (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 13). Uw verklaringen getuigen niet van een echte overweging die u gemaakt hebt, waarbij u de homofobe houding binnen uw geloof moet afwegen tegenover uw eigen persoonlijke beweerde seksuele oriëntatie. U behoorde tot de kerk genaamd Pilar of Zion. Gevraagd wie er binnen de kerk op de hoogte was van uw seksuele oriëntatie, legde u uit dat niemand het wist omdat u niet vaak ging (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 5).

In uw land van herkomst was u verder ook niet op de hoogte van plaatsen waar mensen met een homoseksuele oriëntatie naartoe gingen (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 18). U legde uit dat uw partner en u nooit naar zo een plaats gingen, omdat jullie het geheim hielden. U legde verder ook niet uit of er dergelijke plaatsen waren. U legde uit dat lesbisch zijn, verboden is in het land (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 18). U toonde dus verder ook geen connectie met de plaatselijke LGBT gemeenschap, en toonde ook op deze manier niet uw seksuele oriëntatie aan.

Tot slot legde u ook geen aannemelijke verklaringen af over de omstandigheden waarin u het land verliet. U werd een laatste keer aangevallen, terwijl u onderweg was naar een klant van u. U weet echter niet door wie u werd aangevallen, u hoorde enkel dat ze spraken over 'lesbisch zijn', terwijl ze u aanvielen. U werd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd hoe de mensen die u sloegen, wisten dat u lesbisch was (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 19). U legde uit dat u het niet wist, en dat het misschien uw klant was waar u naar op weg was, die het wist. Dit verduidelijkt echter niet veel. Tijdens het tweede interview voegde u dan plots toe, dat uw klant, K., uw telefoontjes niet meer opnam na deze gebeurtenissen (notities persoonlijk onderhoud dd. 10 mei 2022 p. 19). Daarom had u een vermoeden dat het haar toedoen is. Dit is echter een toevoeging tijdens het tweede interview, het is nog steeds opmerkelijk dat u dat tijdens het eerste persoonlijk onderhoud niet zei. Tijdens de bewust aanval, stopt E. toevalligerwijze met haar auto aan de plaats, en nam ze u mee. U verbleef twee weken in haar huis (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 18). Hoewel E. een volledige vreemde was, en u net was aangevallen door enkele vreemden, besloot u alsnog haar te vertrouwen en haar alles te vertellen, ook uw seksuele geaardheid (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 18). Gevraagd of u ooit twijfelde om het E. te vertellen over uw seksuele oriëntatie, legde u uit dat ze het al hoorde van de gemeenschap terwijl u geslagen werd, en dat u niets te verbergen had. U had het echter ook gewoon kunnen ontkennen, of het niet te vertellen. Dat u haar op dergelijke manier in vertrouwen nam, na alles wat er gebeurde met u, met uw beweerde partner A., is niet geloofwaardig.

Op basis van bovenstaande vaststelling concludeert het CGVS dat u er niet in slaagde om uw seksuele oriëntatie, en uw relatie met mevrouw A. A., geloofwaardig te maken.

Wat betreft de overval, en de verkrachting die u onderging, hadden deze verder niets te maken uw beweerde seksuele oriëntatie. U kreeg hiervoor ook de nodige hulp in uw land van herkomst. Zo hebt u een aangifte kunnen doen bij de politie en werden uw verklaringen afgenomen (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 11). U kreeg ook hulp in het ziekenhuis, waar u onderzocht werd.

De politie heeft echter niet kunnen achterhalen wie de daders waren (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 april 2022 p. 18). U haalde hieromtrent ook verder geen vrees meer aan bij terugkeer naar Ghana.

Wat betreft de documenten die u neerlegde, met name het littekenattest, resulteert dit niet in een verandering van bovenstaande beslissing. Het attest kan enkel staven dat u littekens hebt opgelopen, maar verklaart verder niets over de omstandigheden waarin u deze littekens hebt opgelopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster geeft in het verzoekschrift in een eerste middel een uiteenzetting inzake de beoordeling van asielaanvragen.

Verzoekster stelt verder:

"Overwegende dat het CGVS stelt dat verzoekster faalt in het geven van doorleefde en gedetailleerde verklaringen inzake haar homoseksualiteit.

Dat het CGVS dientengevolge twijfelt aan de homoseksualiteit van verzoekster en zodoende besluit tot een ongeloofwaardig asielrelaas in hoofde van de verzoekster.

Dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de specifieke context van waaruit verzoekster haar verklaringen heeft gedaan. Dat verzoekster een jonge vrouw betreft die werd verkracht en daaraan overduidelijk psychologisch trauma heeft overgehouden.

Dat verzoekster een overduidelijke introverte indruk nalaat. Dat het derhalve nodig is om de gedane verklaringen vanuit het juiste referentiekader te benaderen.

Dat het voor het CGVS nodig was, dit teneinde een correct onderzoek te kunnen voeren naar de asielmotieven van verzoekster, om de juiste vragen te stellen.

Dat het CGVS meer diepgaandere vragen had moeten stellen aan de verzoeker, toen bleek dat zij een ingekeerde indruk naliet. Dat het verzoekster, iemand met psychologisch trauma ingevolge verkrachting, onder geen enkel beding kan kwalijk genomen worden geen spraak waternival te zijn wanneer het erop aankomt haar seksuele geaardheid te bewijzen.

Dat het CGVS dan ook een aangepaste vraagstelling aan de dag had moeten leggen. Een meer diepgaande vraagstelling.

Dat het CGVS bovendien geen enkele vraag heeft gesteld met betrekking tot het seksuele aspect van de relatie die verzoekster onderhield met haar jeugdvriendin.

Dat het CGVS om geen details heeft gevraagd. Dat het bewijs van de lesbische geaardheid van de verzoekster gemakkelijk kon worden gezocht in deze details.

Dat details over gevoelens immers moeilijker te verwoorden zijn dan droge details over seksuele betrekkingen die hebben plaatsgevonden.

Dat het CGVS in dat opzicht gefaald heeft in het kader van haar onderzoeks- en samenwerkingsplicht.

Dat Verzoekster formeel achter haar verklaringen blijft staan en aangeeft niets anders dan de waarheid te hebben verteld.

Dat de vermeende "vaagheid" van bepaalde verklaringen perfect te verklaren zijn vanuit de persoonlijkheid van verzoekster, dewelke als eerder introvert kan worden omschreven.

Dat de argumenten van het CGVS bovendien louter subjectief van aard zijn en onder geen enkel beding aantonen dat de homoseksuele geaardheid van de verzoeker niet aannemelijk zou zijn."

In een tweede middel voert verzoekster aan als volgt:

"Conform de artikel 48/3, § 2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dienen de daden van vervolging:

a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a).

De daden van vervolging kunnen onder andere de vorm aannemen van fysieke of psychische geweldpleging, wat in casu het geval is.

De daden van vervolging dienen bovendien in verband te staan met ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het al dan niet toebehoren tot een sociale groep.

De vervolging moet een zekere ernst, een zekere zwaarte vertonen : een persoon die omwille van een probleem van geringe omvang zijn land verlaat, kan niet als vluchteling erkend worden. Het moet gaan om een risico voor zijn leven of zijn vrijheid, of een grove schending van de mensenrechten.

Evenwel kunnen "vele kleintjes een groot maken" : langdurige en voortdurende discriminaties, zelfs als sommige daarvan op zichzelf genomen onbelangrijk zijn, kunnen iemand het gevoel geven dat het redelijkerwijze onmogelijk is om nog langer in zijn land te blijven. Er dient te worden opgemerkt dat opdat iemand als vluchteling kan beschouwd worden, dient hij niet eerst vervolgd geweest te zijn : een gegronde vrees voor een – toekomstige – vervolging volstaat. Daarenboven dient te worden bemerkt dat er geen absolute zekerheid dient te bestaan dat iemand zou vervolgd worden wanneer hij in zijn land was gebleven. Het volstaat dat er een redelijke kans is dat de vervolging zal plaatshebben (Het Amerikaans Hooggerechtshof stelde in een principiële beslissing van 9 maart 1987, inzake INS v. C. FONESCA, dat "een gegronde vrees voor vervolging" aanwezig kan zijn, zelfs indien de kans dat de vluchteling vervolgd wordt in geval van terugkeer, minder van 50% bedraagt).

In principe dient de vervolging zijn oorzaak te vinden in redenen die te maken hebben met ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde groep of de politieke overtuiging. Voorts dient te worden bemerkt dat de vervolging rechtstreeks of onrechtstreeks kan zijn. Onrechtstreeks is ze wanneer de vervolging uitgaat van particulieren.

Er wordt steeds nagegaan of de aangevoerde vervolgingen verband houden met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag, ongeacht of het gaat om familiaal geweld (RvV 9 maart 2010, nr. 39 969; RvV 19 maart 2010, nr. 40 530), seksueel geweld (RvV 11 januari 2011, nr. 36 856) of inbreuken die onder het gemeen recht vallen (RvV 16 februari 2010, nr. 38 798; RvV 5 augustus 2010, nr. 47 009; RvV 12 augustus 2010, nr. 47 219). In het kader van de beoordeling van het gegronde karakter van Verzoeksters vrees voor vervolging is het niet belangrijk of hij daadwerkelijk het kenmerk gekoppeld aan ras, geloof, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging bezit dat de oorzaak van de vervolging is (RvV 21 april 2010, nr. 42 086; RvV 20 mei 2010, nr. 43 563).

Overwegende dat verzoeker behoort tot een seksuele minderheid (lees: persoon met een andere seksuele geaardheid of genderidentiteit dan het merendeel van de bevolking) kan zij het slachtoffer zijn van gendergerelateerde vervolging in haar land van herkomst.

Dat er bovendien een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico wordt vastgesteld in hoofde van verzoeker.

Dat het in casu gaat om een vervolging wegens het behoren tot een sociale groep, zoals vastgelegd in de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Dat de sociale politiek in Ghana voor wat betreft homoseksualiteit zulks ook bevestigt. En dat de verklaringen van verzoekster hiermee stroken.

[citaat uit de COI Focus van 1 juli 2019 aangaande homoseksualiteit in Ghana]"

In een derde middel wordt het volgende aangevoerd:

"Artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend aan de vreemdeling die niet in aanmerking komt voor de status van vluchteling en die geen beroep kan doen op artikel 9ter van voormelde wet, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade.

Als ernstige schade wordt uitdrukkelijk aanzien, een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld.

De status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan de vreemdeling ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst of, in het geval van een staatloze, naar het land gaat waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, een reëel risico loopt op ernstige schade, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of wil stellen. Aldus moeten er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij, in geval van terugkeer, een reëel risico loopt op ernstige schade, en hij kan of wil zich niet door zijn land laten beschermen.

De subsidiaire bescherming wordt in principe toegekend aan asielzoekers die aantonen dat zij bij terugkeer naar hun land (in de toekomst dus) zouden kunnen worden vervolgd of dat zij ernstige schade zouden kunnen lopen. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet keert de bewijslast om voor asielzoekers die in het verleden reeds werden vervolgd, ernstige schade hebben geleden of daarmee werden bedreigd.

Het CGVS moet in dat geval een beschermingsstatuut toekennen (resp. vluchteling of subsidiaire bescherming), tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen en dat ze niet op zich een gegronde vrees voor vervolging uitmaken.

Dit artikel sluit de mogelijkheid niet uit om bescherming toe te kennen indien er sprake is van zeer ernstige trauma's bij de asielzoeker, zelfs als de omstandigheden die hem ertoe hebben aangezet zijn land te verlaten verdwenen of gewijzigd zijn. Het gaat dan om asielzoekers die een bijzonder sterke vrees koesteren ten gevolge van uiterst ernstige vervolgingen in het verleden. Aldus, kunnen we besluiten dat indien een asielzoeker reeds werd vervolgd, reeds ernstige schade heeft ondergaan of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, wordt dit beschouwd als een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gerond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen en dat ze niet op zich een gegronde vrees voor vervolging uitmaakt. In dit geval is het aan de verwerende partij (het CGVS) om te bewijzen dat er redenen bestaan om aan te nemen dat deze vervolging of deze ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen (RvV 28 mei 2010, nr. 44 192; RvV 25 juni 2010, nr. 45 444; RvV 5 augustus 2010, nr. 47 037).

Verzoekster heeft in casu op zijn minst trauma's opgelopen naar aanleiding van de arrestatie die werd verricht op van verdenking van homoseksualiteit.

Dat het gebruik van de begrippen "zwaarwegende gronden" en "reëel risico" in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet stuurt aan op een individueel onderzoek van de concrete situatie waarin de betrokkene zich bevindt. De aanvraag van de subsidiaire bescherming kan niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in zijn land van herkomst, maar moet enig verband met zijn persoon tonen, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele dreiging vereist (RvV 16 november 2009, nr. 34 245; RvV 27 april 2010, nr. 42 444).

Dit vloeit tevens voort uit een interpretatie van het begrip "reëel risico" naar analogie met de maatstaf die het EHRM hanteert bij de beoordeling van artikel 3 EVRM, waardoor niet alleen rekening dient te worden gehouden met wat gekend is over de situatie in het land van herkomst van de asielzoeker doch ook met diens persoonlijke situatie. De aard van het onderzoek van het reële risico en de elementen die de Verzoekster aannemelijk dient te maken hangen af van de aangevoerde ernstige schade.

De bestreden beslissing onvoldoende rekening houdt met het risico dat verzoekster loopt bij een eventuele terugkeer naar haar land van herkomst.

Dat hierbij onvoldoende rekening werd gehouden met het specifieke referentiekader van verzoekster, met name dat van een getraumatiseerde, misbruikte jonge vrouw .

Dat het CGVS onvoldoende verwijst naar bronnen die een inschatting maken van het reële risico voor verzoekster bij een eventuele terugkeer naar haar land van herkomst.

Dat de verklaringen, hoe vaak ook perfect kunnen gebeurd zijn wanneer deze worden gespiegeld aan rapporten uit Ghana.

[citaat uit "No Choice but to Deny Who I Am: Violence and Discrimination against LGBT People in Ghana" van Human Rights Watch van 8 januari 2018]

Dat de overheid onder geen enkel beding adequate bescherming biedt/kan bieden voor verzoekster."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ghana uit vrees voor problemen omwille van haar seksuele geaardheid. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden lesbische geaardheid, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekster stelde reeds jarenlang verschillende ernstige problemen te hebben gekend omwille van haar relatie met A., maar desondanks bleef zij steeds in dezelfde stad, Kumasi, wonen en was zij beweerdelijk nooit van plan om met A. het land te verlaten (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 13 april 2022, p. 18).
- Verzoeksters verklaringen omtrent de ontdekking van haar seksuele oriëntatie was gebrekkig (notities 13 april 2022, p. 13-14), zij beperkte zich tot oppervlakkige verklaringen over de dag die het begin van haar (eerste lesbische) relatie met A. betekende (notities 13 april 2022, p. 14) en zij kon geenszins doorleefd vertellen over het spanningsveld tussen haar (homofob) geloof en haar beweerd seksuele geaardheid (notities 13 april 2022, p. 13; notities 10 mei 2022, p. 5). Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoekster haar seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoekster, die een homofob geloof aanhangt en die afkomstig is uit een land waar men LGBTIQ+ niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces

waarin zij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen haar geloof, de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze zij daaraan invulling wil en kan geven.

- Ook wat betreft de beweerde problemen en dreigingen omwille van haar seksuele geaardheid kon verzoekster niet overtuigen. Aangaande de eerste betrapping, waaruit ernstige problemen zouden zijn voortgekomen, legde verzoekster onaannemelijke verklaringen af (notities 13 april 2022, p. 16; notities 10 mei 2022, p. 9). Verzoekster kon verder geenszins overtuigen wanneer zij gevraagd werd naar wat zij ondernam om niet nog eens betrupt te worden en om haar relatie veiliger te beleven (notities 13 april 2022, p. 15). Ook haar verklaringen over de tweede betrapping, in 2020 in haar kapsalon, zijn vaag en allerminst geloofwaardig. Wat betreft de aanval bij A. thuis in november 2021, wordt opgemerkt dat verzoekster na deze aanval op dezelfde plek als voordien bleef wonen en incoherente verklaringen aflegde over haar beweegredenen hiertoe.
- Verzoekster kon niet precies aangeven wie er al dan niet op de hoogte was van haar seksuele geaardheid (notities 10 mei 2022, p. 5), hoewel een dergelijke kennis en inschatting in de door haar geschetste homofobe samenleving van levensbelang is.
- Verzoekster legde oppervlakkige en tegenstrijdige verklaringen af over haar toekomstplannen met A. (notities 13 april 2022, p. 18; notities mei 2022, p. 11, 14). Ook verzoeksters passieve houding met betrekking tot (het opvolgen van) het wedervaren van haar vriendin A., na de aanval op hen bij A. thuis, ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoeksters beweerde jarenlange intieme relatie met A. (notities 10 mei 2022, p. 16-17) en de ernst van de door haar geschetste vrees voor vervolging.
- Verzoeksters verklaringen over de twee verschillende, geweigerde, visumaanvragen zijn niet eenduidig en hoe dan ook weinig aannemelijk binnen de door haar voorgehouden levensloop (notities 10 mei 2022, p. 19-20).
- Verzoekster legde wisselende verklaringen af over de omstandigheden waarin zij het land verliet (notities 13 april 2022, p. 18-19).

5. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster een introverte indruk nalaat en dat het aan verweerder toekwam om de juiste vragen te stellen, met name een “*aangepaste vraagstelling*” met “*meer diepgaandere vragen*”. Tevens wordt aangeklaagd dat er geen enkele vraag werd gesteld met betrekking tot het seksuele aspect van de relatie die verzoekster onderhield met haar jeugdvriendin en dat hierover geen details werden gevraagd, hoewel het bewijs van de lesbische geaardheid van verzoekster gemakkelijk kon worden gezocht in deze details, gezien details over gevoelens immers moeilijker te verwoorden zijn dan “*droge details*” over seksuele betrekkingen die hebben plaatsgevonden, aldus het verzoekschrift.

Dienaangaande wordt opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoekster om internationale bescherming afkomstig is.

Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTQ+-verzoekster dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoekster om vooral aan de hand van verklaringen de gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Zij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat zij innerlijk denkt of voelt.

Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoekster wel degelijk daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met haar verklaringen haar voorgehouden seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van haar beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Ghanese samenleving.

Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

In het verzoekschrift wordt tevens nagelaten aan te geven welke “*diepgaandere vragen*” gesteld hadden moeten worden. Er wordt evenmin verduidelijkt welke concrete, belangwekkende elementen of “*droge details*” aangaande haar seksuele relatie met A. verzoekster niet heeft kunnen aanreiken noch op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

6. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster een jonge vrouw betreft die werd verkracht en daaraan overduidelijk een psychologisch trauma heeft overgehouden.

Vooreerst wordt vastgesteld dat verzoekster geen medisch of psychologisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat zij een psychologisch trauma heeft.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft overigens op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 augustus 2020, p. 89).

Uit niets blijkt dat verzoekster niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure, noch dat het door haar psychologisch trauma van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming.

Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat haar geestelijke toestand haar ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven.

7. Gezien geen geloof wordt gehecht aan de voorgehouden lesbische geaardheid van verzoekster zijn de verwijzingen in het verzoekschrift naar de sociale politiek in Ghana voor wat betreft homoseksualiteit, naar de COI Focus van 1 juli 2019 aangaande homoseksualiteit in Ghana en naar het artikel “*No Choice but to Deny Who I Am: Violence and Discrimination against LGBT People in Ghana*” van Human Rights Watch van 8 januari 2018 niet dienstig.

8. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en het geven van theoretische uiteenzettingen. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofdte van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

11. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS